

Det var indirekte også nævnt i det forslag til vedtagelse, som kom i 1998. En styrkelse af SSP-samarbejdet blev nævnt i den forbindelse. Og jeg vil da her i dag også gerne opfordre regeringen til at sikre, at man går videre end det og også får relevante myndigheder kvalificeret til i højere grad at inddrage familien i en helhedsorienteret løsning, når et barn eller en ung er involveret i kriminalitet. Jeg tror, det er et perspektiv, som vi ofte overser i debatten om kriminalitet og specielt forebyggelse af kriminalitet, nemlig helhedsorienterede løsninger, hvor først og fremmest familien er inddraget, nok så meget som de forskellige institutioner, det være sig skoler, børnehaver osv. Familien må også i centrum, når det gælder om at forebygge kriminalitet.

Når det gælder indvandrevolden og specielt bandekriminaliteten, er det klart, at så kan den overkriminalitet, som der vitterlig er for den befolkningsgruppe, godt forurolige. Det er vigtigt for indvandrere såvel som for danskere, vil jeg godt sige, at det bliver mødt med konsekvens, når der sker straffelovsovertrædelser. Men det er nok så nødvendigt også på det område at sikre en forebyggende indsats. Det er ikke nok bare at lægge vægt på sanktioner, på straffende foranstaltninger.

Derfor er det absolut væsentligste i denne her sammenhæng stadig væk at få taget fat på integrationen, også af børn og unge. At sikre især de unge både uddannelse og ikke mindst et arbejde er det helt centrale for os. I den sammenhæng gælder det, at lediggang er roden til alt ondt.

Kristeligt Folkeparti, skal jeg sige her til sidst, kan ikke støtte nogen af de foreliggende forslag til vedtagelse. Der er da enkelte elementer og specielt enkelt pinde, som vi absolut har sympati for og kunne støtte. For eksempel vil vi godt være med til at styrke politiets muligheder inden for efterforskningen ved brug af anonyme vidner, som er nævnt i et par af forslagene. Men der er elementer i de fremsatte forslag til vedtagelse, som er klart problematiske, sådan som debatten også har vist her i dag, og som vi i øvrigt har givet udtryk for, når vi har behandlet tilsvarende beslutningsforslag fra de forskellige partier, som altså også i dag fremsætter forslag til vedtagelse.

Vi mener, det er vigtigt nu, at Folketinget og regeringen samler kræfterne om konkrete løsninger af de problemer, der er. De er der, og de kan ikke bortforklares og skal ikke bortforkla-

res. Men det hjælper ikke bare at komme med gold retorik i dag. Det er knofedt, der skal til.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg siger tak, fordi jeg fik ordet, for det var faktisk til hr. Keld Albrechtsen.

Jeg kunne altså ikke lade være. Hr. Keld Albrechtsen var heroppe og fortælle, at han lever i en by, Århus, og at det altså er hans by, og at der er ikke vold og kriminalitet. Jeg lever altså også i en by, der hedder Århus. Jeg bor i Brabrand, og jeg har boet der i mange år, over 30 år. I går var jeg nede og skulle hente noget hos min rensemænd. Det første, han sagde til mig, var: Kan du ikke tage over til Folketinget og fortælle, at nu er jeg blevet slået ned og man afviser at rejse en sag for mig. Ikke nok med det: Der var tre damer, der var slået ned i Brabrand inden for 14 dage, og de tør ikke anmelde det.

Det kan ikke nytte noget, at man har skyklapper på. Man bliver nødt til at se realiteterne i øjnene, og Brabrand og Århus er altså en by, hvor der også foregår vold og kriminalitet i en udstrækning, som hr. Keld Albrechtsen ikke vil være ved.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man skulle jo ikke tro, at fru Skaarup og jeg bor i den samme by. Nu er det så muligt, at fru Skaarup bor i et parcelhuskvarter, det ved jeg ikke, men jeg har mine erfaringer fra boligforeningen i Brabrand, hvor der bl.a. bor mange indvandrere og flygtninge, palæstinensere osv.

Vi har arbejdet meget med det i boligforeningen, og jeg finder, at det er et af de mest trygge kvarterer overhovedet at bo i. Vi har jo også en glimrende søgning på lejlighederne i boligforeningen, netop fordi det er et attraktivt kvarter at bo i, bl.a. fordi der også er gjort en social indsats. Det burde man fremhæve og opmuntre i stedet for at forsøge på at skabe det indtryk, at her breder volden sig.

Jeg synes, jeg som beboer føler mig overordentlig tryk. Selvfølgelig sker der i Århus ligesom i alle mulige andre byer ting, som ikke skulle ske, men at skabe et billede af Århus som en by på vej ud i vold og anarki, jamen det er uansvarligt, og det burde være under et folketingsmedlems værdighed at benytte sig af en sådan argumentation.